

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' וארא כ"ז סבת תשנ"ט

החברותא בשאנן פנמי לחברים גליון מס 90

פצוצים יקרים

וידבר אלוקים אל משה ויאמר אליו אני ה' (תחילת הפרשה) אלוקים הוא מידת הדין במידה זו אני נוהג את העולם, אבל "אני ה'" עצמותי רחמים שיש לי תענוג כשאני משפיע על ישראל טובות וברכות. (רבי לוי יצחק מברדיצ'ב).

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב פרש"י וארא אל האבות. מסביר החתם סופר, אבות מלשון "אבה" כלומר חפץ, רצה. נתראיתי לאלה שרוצים בי. הקב"ה מתייחד עם אלה שיש להם כיסופין וגעגועים עליו. וכן מפרש הרמב"ן בשם מדרש אגדה "איהו אשר אהיה" כשם שאתה הווה עמי כך אני הווה עמך. (עשורי תורה).

על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה (שמות ח) מכאן שצריך לפרש תפלתו... (וד"ל). (אור החיים). וימותו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות. (שמות ח) משמע אבל לא אותן שבתנורים לפי שמסרו את עצמם על קדוש השם. ומכאן למדו חנניה מישאל ועזריה למסור נפשם על קדוש השם, ולמדנו מכאן שהמוסר עצמו על קדוש השם יצלח... (כלי יקר בשם שמו"ר יב).

מצינו אשר הקבלה שמקבל עליו איש הישראלי על עצמו לעשות איזה מצוה נחשבת כמעשה כמו גבי קרבן פסח כתיב וילכו ויעשו (שמות יב) ופירש שם מכיון שקבלו עליהם מעלה עליהם הכתוב כאלו עשו (מכילתא ורש"י שם) וטעם הדבר, שהקבלה בלב היא ענין רוחני והרוחני הוא למעלה מן הזמן ואז הווה ועתיד שווין. (עבודת יששכר פר' וזאת הברכה).

כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים (פר' בא) כחצות הלילה שהספק הוא בחצות לכאן ולכאן אז אני יוצא בתוך מצרים במצר שלו להאיר עיניו, וכעין זה שמעתי ביאור (סוכה נ"ב) אם פגע כך מנוול זה משכחו לבית המדרש. (בן פורת יוסף דף יח).

מי שהוא מוטבע בתכלית מידות הרעות והתגבר על יצרו ונגלה כבוד ה' זהו תכלית בריאת העולם שאמר ונעשה רצונו אפילו כגשם... וזהו שהשכינה שורה עליו שהרי הוא משרה שכינתו יתברך בכל הארץ ובכל השפלים מתכלית העומק עד שמי רום. (פרי הארץ פר' בלק).

עיקר העבודה החשובה באדם הוא כשעובד את השי"ת אפילו בדברי ארציות ומעלה אותם לה'. אבל מי שאינו עובד להקב"ה רק בדברי תורה ותפלה לחוד אין עבודתו כ"כ חשובה לפני המקום. וזהו "דברים הבאים לידי חימוץ" (פסחים לה) שיכול אדם לעשותו בשביל תאוות גשמיות או תאוות עולם "אדם יוצא ידי חובתו במצה" שעושה הדבר ההוא ואין מחשבתו נוטה כזה לתאוות עולם רק לה' לבדו. יוצא בו ידי חובת מצה. וכל דבר שאין בא לידי חמוץ, היינו שעבודתו היא רק בתורה ובתפלה לחוד ויוצא בהם אין יוצא בו ידי חובת מצה. והבן. (אוהב ישראל לקוטס).

כך אמר אדמו"ר ר"מ מפרמישלאן וצ"ל רוב העולם טועים וסוברים שמזון האדם הגשמי הוא הנותן לו כח וחיוניות... אבל לא כן הוא. רק העיקר הוא החיות האלקות המלוּבשת והמעושפת במזון ההוא המחברת חלקיו ומהווה אותו לכל ישוב מיש לאין, וחיות ההוא אינה נראה לעין, וע"י הברכות שלפניהם ולאחריהם ממשיכים שפע וחיות הבירא בה' המלוּבש בהמאכל ההוא אל האדם והגוף לוקח את הראוי לו והמעוכר והמגושם נדחה לחוץ. (ארץ החיים עמ' קיז).

ה"תר 1802

ובכלל, יסוד האמונה הפשוטה הוא לא להאשים איש בכשלונות, ואם נגרם איזה שהוא כאב מצד הזולת הרי זה אות קריאה מלמעלה כדי להביא את האדם להתעוררותו כדי שיפקח עיניים על מעשיו וידבק בטוב, ידבק בבוראו, כדי להיטיב לו באחריתו ולהביאו לתכליתו הנרצח.

אקוה כי בעז"ה אתם מתחזקים והולכים
בדרך האמונה הפשוטה להבין ולהשכיל
ע"ד נקודת העבודה האמיתית הרצויה
לפני המקום ב"ה לבטל את כל רצונותינו
אליו יתברך וכל אחד מאתנו יתן את
חלקו לכינון האחדות השלימות ע"י
שניכנע הכנעה מוחלטת לדעת שאין לנו
שום אחיזה וקיום עצמי מלבד שפעת
חיותו יתברך המחיה אותנו בכל נשימה
ונשימה וע"י כך נביא להכנעת כל העולם
כולו אליו יתברך כשם שאנו מתפללים
אליו תמיד כי לך תכרע כל ברך ותשבע כל
לשון וזהו צמיחת גאולתנו השלימה
והנצחית אכ"ר.

ואסיים מתוך תקוה נאמנה לשמוע ממכם תמיד בשורות טובות, השי"ת ישפיע עליכם ועל כל אשר לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם רוב נחת וכט"ס.

הרגלי כבוד, בידידות נאמנה

1° xep 620

לספר לכל את נפלאות הבורא מתוך שמחה בסעודת הודאה איך שהקב"ה הוציאך מעומק הכאב שאתה עובר ושרוי בו.

. . . וענין מציאת הזיווג במהרה, הוא ענין של תפילה, תפילה לפני בורא עולם שהוא המזווג זיווגים, וכך דורשים חז"ל את הכתוב בתהלים: "על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא", - מצא אשה - מצא טוב.

ואסור לו מאד לאדם להתייאש מהרה ממציאת זיווגו, או לחשוב אפילו כי אפשרי דחייה לטווח רחוק. זה תלוי מאד בהגברת הרצון הנפשי האמיתי לכך מתוך ההכרה הבהירה כי הדבר נחוץ מאד ובריא ביותר.

כי מוסד הנשואין הוא מוסד קדוש מאד.
כי מלבד זאת שהוא מספק את צרכי
האדם עפ"י טבעו, יש בנשואין ענין עמוק
של יסוד הבריאה והמשכת הדורות
והשלשלת של בוני האומה נושאי דגל
האמונה והמשכת נשמות מעולם העליון
להקים דורות של לגיונות בני ישורון
לקדם פני משיח צדקנו, ומובטח לו למי
שנושא עיניו ומחשבותיו למטרות
קדושות אלו, נשואין מוצלחים ובריאים
ודורות ישרים מבורכים, כמאמר חז"ל
איש ואשה ושלום ביניהם - שכינה
ביניהם.

3128

... לפיכך תקוּתִי גדולה וחזקה שהשי"ת
ישלח לך מהרה רפואה שלימה מן השמים
רפואת הנפש ורפואת הגוף לרמ"ח אברֵיך
ושס"ה גידֵיך בתושח"י אמן, ותזכה

בחוש הבהמיות משום שהיתה ונשארה בהמה. ולאדם ניתנה הבחירה להשתמש עם חוש הבהמיות שלו לעבוד את בוראו באותה מדה כמו שהבהמה מצד טבעה מרגישה את בעליה.

אני מלא תקוה שמכתבי זה יחזק אותך וירומם אותך ויתן לך כח לעבוד את בוראנו בבחי' בהמיות. וזה מותר האדם על הבהמה שהעניקו לו את חוש הבהמיות להשתמש בה מתוך בחירתו הסגולית להתקשר אל בוראו באותה המדה שהבהמה מתקשרת אל בעלה מצד טבעה.

וזה שאמר דוד המלך ע"ה "ואני בער, ולא אדע, בהמות - הייתי עמך. כלומר, אני בער ולא אדע, משום שבהמות, רק חוש בהמיותי מקשרני בך; רק ע"י הסיבות שאתה שולח אלי תמיד אני בוחר בך ומגלה אותך - הייתי עמך".

ואקוה שמכתבי זה ימצאכם את כולכם בקו הבריאות והשלום והכל ילך לכם בקלות להשיא את כל יו"ח מתוך נחת והרחבת הדעת והחתונה תהיה אי"ה בשעטו"מ מתוך שמחת הנפש ורחבות הדעת ותמיד תזכו להשפיע אך טוב לכל הנלויים אליכם ולכל משפחתכם הכבודה אכ"ר.

אבל נשמרים לך הזכויות של אדם שקשר את עולמו בקשר חזק עם ה"עולם חסד יבנה" משום כך אני בטוח שהבורא רפואות ישלח לך מהרה רפואה שלימה ויזכה לך דביקותו הנקנית רק ע"י יסורין, כי בלעדי היסורין אי-אפשר להגיע לשלימות הדביקות בבורא יתברך שמו. ומהי שלימות הדביקות? זה הביטול, שאדם מבטל עצמו לגמרי והוא חי עם יסוד האין ע"י שהוא מכיר וחי בכל נשימה ונשימה כשלונותיו מעצם מציאות טבעו, ומצד עצמו ומהותו אינו מסוגל להתגבר כלל אלא עם בחינת הרחמים של הבורא על ברואיו וע"י שהוא לומד מכשלונותיו. כמו שדוד המלך ע"ה אמר: ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל, ומהו מותר האדם, ההתרוממות של האדם שהוא הרוח ממללא רוח החכמה המלמדת אותו איך להתפלל.

האדם במעברי חייו, אין לו בחירה, כך היא יצירתו. ומהי באמת הבחירה, היא החכמה שיכיר לדעת את חוש הבהמיות אשר בו, ובכך הוא בוחר שהוא בהמה ומחונן עם חוש הבהמיות ועבודתו, לחיות כך לפני הבורא. לא כן הבהמה אמנם מצד בהמיותה יש לה חוש לאדונה, לבעל הבית שלה, כי הכירה אותו כנותן לחמה ועושה כל צרכה. אבל אינה מכירה

שאלתי אותו על סירובו של משה רבינו ללכת בשליחות הקב"ה להוציא את ישראל ממצרים, ואחרי כל ההפצרות אמר "שלח נא ביד תשלח". אמר לי הרא"ש: משה רבינו בערה בקרבו אהבת ישראל בלי מצרים, והוא צפה עד סוף כל הדורות וראה את כל ההשמדות ונהרי נחלי דם יהודי בכל הגלויות, לכן לא רצה להיות הגורם לגאולה שאינה מסתיימת בטוב. וכן מצינו ביונה הנביא שה' אמר לו לנבא על העיר נינוה, והוא התחמק מזה כדי שלא לעורר קטרוג על ישראל, כי ידע שאם יעורר את אנשי נינוה הם בודאי יעשו תשובה, כמו שעשו אח"כ, אבל זה יעורר באותו זמן קטרוג על עמו ולכן לא רצה ללכת לשליחות.

אמר פעם הרא"ש: אם אחד מתנפל עליך ומגנה אותך וצועק עליך, הרי זה מן השמים ועליך לשתוק ולקבל זאת באהבה, דע לך כי השכינה הקדושה התלבשה בדמותו של האיש הזה שהתנפל עליך, לטוב לך בזה ובבא. ואם אתה משיב למתנפל הזה, הרי זה כאילו אתה בועט בשכינה ח"ו, ואם אתה מקבל את הדברים שלא ברוגזה, כאילו אתה מכניע את עצמך לשכינה. בגמרו את הדברים אמר לו: אתה יודע שלמעשה מוצאים כל דבר שאמרתי באחד מהספרים, ובכן תחפש לי מקור על הדברים שאמרתי לך. אמרתי לעצמי: לך וחפש מקור!

באותו שבוע הצצתי בזוהר הק' של פרשת וישלח (מובא בחוק לישראל) שם מקשה על יעקב אבינו מדוע השתחוה לעשו אחיו שהוא ה' בבחינת ע"ז ואל נכר. ועונה שם כי לא כתוב "וישתחו לעשו" אלא "וישתחו ארצה", כי הוא ראה את השכינה אז והשתחוה לה. כך כתוב בזוה"ק, והפלא הוא מה פתאום השכינה אצל עשו, אלא כמו שאמר הרא"ש שהאדם צריך לצייר לעצמו כי המתנפל עליו מלוכשה בו השכינה כדי לנסותו אם מקבל את היסורים באהבה, ולכן כאשר ראה את עשו וכאשר העידו בפניו המלאכים ששלח לראות את המצב והם אמרו "באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו" היינו שרוצים להילחם עם יעקב, צייר מיד דמות השכינה והשתחוה לה.

שאלתי אותו על מה שאמרו חז"ל לא ה' דוד ראוי לאותו מעשה אלא כדי להורות תשובה ליחיד, איך יעשו אנשים תשובה מזה שהוא חטא? פתח ואמר, יש לפעמים שבן אדם מתבונן על מצבו ורואה שהוא שקוע בחטא ואיננו רואה שום דרך לצאת משם והוא נופל בייאוש, אומרים לו: אין דבר כזה להיות במצב שאי אפשר לזוז משם. הנה דוד המלך הוא קדוש וטהור ובכל זאת יכול היה לצאת מהקדושה ולפול - כך להיפך אחד המורש בחטאים בעומק התהום גם כן יכול לצאת משם ולהפוך לאיש אחר. ובכן ממצבו של דוד אפשר לראות שאין קביעות לא בחטא ולא בקדושה, עד שהנשימה האחרונה אפשר לו לאדם להשתנות.

שהשמחה במעונם
הר"ר אברהם ישעי' סקס ומשפ' להולדת הבת

לקראת שבת לנו ונלכה

הרינו לחודיע לכל החברים
כי מדי ערב שבת כשעה לפני קבלת שבת
נוסעים ליער ירושלים
לתפלת מנחה ואמירת תהילים
היציאה מרח' דון יוסף הנשיא

ה"ל ע"י
מערכת והברותא
שני 3
טל: 5829688 02
תד: 5080
ירושלים 31050